

ны-тѣ ливады, но не сж каквото благовонный трѣнда-филъ; трѣндафилъ-тѣ е отъ всички цвѣтія най-хубавъ: така и много хубавицы имало въ Велико Търново, (понеже отъ памти-вѣка ся почитала Българска-та столица за жилище на красотѣ-тѣ и мъжеството) но никоя хубавица не можала да ся сравни съ Невѣнкѣ, тя была отъ всички по-нѣжна, по-харокопа и по-прѣлестна. Оставямъ читателя да си въобрази бѣлинѣ-тѣ на Италианскій мрѣморъ и на старопланинскій снѣгъ, но той пакъ не ще може да си въобрази точно бѣлотѣ-тѣ на Невѣнкино-то бѣло лице — и ако си прѣдстави свѣтъ-тѣ на утреннѣ-тѣ зорѣ, все още не ще да има понятіе за червенинѣ-тѣ на нейны-тѣ бузицы. — Азъ ся боѣ да продължавамъ сравненія-та да не бы да досадѣ на читателя съ повтаряніе на извѣстното, понеже въ наше-то раскошно врѣме съвсѣмъ сж ся исчерпали поетически-тѣ държилица за уподобяваніе-то на хубость-тѣ, и никой писателъ не ся улавя за перото си, безъ да дѣри и да намѣри по-новы израженія. Стига само да знаемъ това, че и самы-тѣ богомолцы старцы, когато виждали боярскѣ-тѣ дѣщерѣ въ черковѣ и тѣ забравяли поклонѣтъ си отъ очудваніе, и самы-тѣ пристрастны майкы на другы-тѣ хубавелкы отдавали прѣимуществово Невѣнкы прѣдъ тѣхны-тѣ дѣщери.

Сократъ казувалъ, че тѣлесна-та красота бива всякога изображеніе на душѣ-тѣ. И мы трѣба да повѣр-вамы Сократа безсумнѣніе, понеже той е былъ първо искусенъ ваятель и така е знаелъ потребности-тѣ на тѣлеснѣ-тѣ красотѣ; и второ, мъдрецъ (философъ) и е познавалъ добрѣ душевнѣ-тѣ красотѣ: или азъ толкозъ могъ да кажѣ, че наша-та прѣлестна Невѣнка е была нѣжна като гълѣбка, невинна каго агънце и мила като майскій день. Съ еднѣ думѣ, тя е имала всички-тѣ свойства на добровѣспитанѣ дѣвойкѣ. То ся знае, Българи-тѣ тогазъ още не бѣхъ чели никой чужды списанія за въспитаніе на дѣца-